

Міністерство освіти та науки України
Національний університет харчових технологій

**Міжнародна наукова конференція,
присвячена 130-річчю
Національного університету
харчових технологій**

**«Нові ідеї в харчовій
науці – нові продукти
харчовій промисловості»**

13-17 жовтня 2014 року

Київ НУХТ 2014

Спадкові традиції в родині Боровських

С.А.Яременко, Д.П. Вітвицька

Національний університет харчових технологій

2014 рік є ювілейним роком для Національного університету харчових технологій. 130 років тому в 1884 році на засіданні Київського відділення Російського імператорського технічного товариства було ухвалено рішення про відкриття в місті Сміла технічних класів на базі училища графів Бобринських. Так було започатковано спеціалізований технічний навчальний заклад для підготовки технологів, хіміків і майстрів цукрового виробництва. З цього часу й починає свою історію Національний університет харчових технологій.

За період свого існування навчальний заклад пройшов гідний шлях становлення та розвитку і зумів стати справжньою кузнею наукових і технічних кадрів харчової промисловості.

Якщо провести паралель між розвитком університету і сім'єю Боровських, то в час виникнення університету прапращади їх теперішніх нащадків вже працювали на тодішніх харчових підприємствах, а саме: подільських цукрових заводах, гуральнях та винокурнях, яких в 90-х роках XIX ст. в Подільській губернії було чимало, зокрема 103 спиртових, 51 цукровий, 18 пивоварних заводів, 3537 млинів. Так один із пращурів – Гамарнік Іван – працював в с. Мартинівка Подільської губернії на гуральні князя Меццєрського, а інший – Денісов Ігнат Мартинович – у м. Бар тієї ж губернії на спиртовому заводі. Їх діти продовжили справу батьків у період індустріалізації, а згодом у важкі часи Великої Вітчизняної війни та повоєнні роки.

Продовжив традиції своїх дідів і батьків Володимир Володимирович Боровський, який народився у повоєнний 1947 рік. Після закінчення школи у м. Бар, відслуживши в лавах Радянської армії, у 1968 році він вступив до Кам'янець-Подільського технікуму харчової промисловості та навчався заочно за спеціальністю «Технологія бродильних виробництв», працюючи одночасно апаратником процесу брагоректифікації на Барському спиртзаводі. У 1972 році вступив до Київського технологічного інституту харчової промисловості (таку назву на той час мав НУХТ) і закінчив його у 1977 році. Під час навчання в інституті він виявив себе здібним студентом та організатором, був старостою потоку та відмінником, тому отримав червоний диплом. Після закінчення навчання повернувся на рідне підприємство, де працював змінним технологом. У 1978 році Вінницьке обласне спиртове об'єднання запропонувало Володимирові Боровському посаду головного технолога на Мартинівському спиртзаводі. Оцінивши високі організаторські та професійні здібності, колектив підприємства обрав його директором заводу в 1987 році.

Багато працюючи, Володимир Боровський все ж не забував і про науку. Він співпрацював із викладачами та професорами Українського державного університету харчових технологій, займався науковими розробками та став дійсним академіком Української технологічної академії. Маючи наукові розробки, монографії, патенти на винаходи, він є автором наукових статей та книг, присвячених дослідженню процесів кавітації та практичному застосуванню її в ході технологічного процесу в різних галузях харчової промисловості.

Сімейні традиції продовжили його дочки Алла та Анастасія, які закінчили Український державний університет харчових технологій за спеціальностями «Технологія бродильних виробництв та виноробство» та «Економіка підприємства». Алла пов'язала свою долю зі студентом своєї альма-матер Павлом Станіславовичем Вітвицьким.

—Історія харчової науки: сучасні проблеми та погляд ретроспективу—

Внучка Боровського Володимира Володимировича – Вітвицька Дар'я Павлівна, маючи здібності як до точних, так і до гуманітарних наук, закінчивши школу із золотою медаллю, без вагань визначила напрямок своєї подальшої трудової діяльності – навчання в одному із кращих закладів України – Національному університеті харчових технологій. Є надія, що і її діти продовжать традицію династії Боровських та примножать здобутки науки в галузях харчової промисловості, а нащадки родини впишуть свої імена в історію становлення та розвитку Національного університету харчових технологій.